

[Auken.]

reanstalterne selv; folk har ikke mulighed for at passe deres arbejde, institutionerne har ikke mulighed for at opfylde deres formål, der kan ikke afholdes eksamen, der kan ikke gennemføres forskning og undervisning, administrationen bryder enkelte steder sammen.

Den er også skadelig og uacceptabel for de uddannelsessøgende selv. Den er i befolkningens øjne med til at nedsætte – efter min opfattelse på en helt uberettiget måde – de uddannelsessøgendes anseelse, den skaber modstand i stedet for tilslutning til de studerendes ønsker og krav. Tror man, det bliver lettere at vinde folkelig forståelse for nødvendigt byggeri til de uddannelsessøgende, en ordentlig uddannelsesstøtte, som disse mennesker kan leve af, at få gennemført en politik, der sikrer dem beskæftigelse, når de er færdige med deres uddannelse, hvis man tager den slags tåbelige aktioner i anvendelse, som der her er tale om? Og tænk på universiteternes selvstyre. Tænk på de uddannelsessøgendes medbestemmelse gennem styrelsesloven, den medbestemmelse, som også giver medansvar. Det er den, man spiller hasard med gennem så tåbelige og uigennemtænkte aktioner, som det her drejer sig om.

Aktionen er endelig skadelig og uacceptabel for den progressive del af befolkningen, herunder ikke mindst for arbejderbevægelsen. Den bringer vore fælles idealer i miskredit. Det er karakteristisk, at ikke ét fagforbund, ikke én faglig afdeling, ikke én af de flere hundrede tusinde arbejdspladser, vi har i dette land, har udtrykt støtte til de besættelser, der finder sted på institutterne. Man har nok udtrykt støtte til RUC-kravene fra enkelte gruppers side, men ikke til de aktionsformer og besættelser, der her er taget i anvendelse. Selv ikke formandsinitiativet, selv ikke hr. Jan Andersen, selv ikke hr. Preben Møller Hansen. Jeg tror ikke engang, at postarbejderne har kunnet mobilisere solidaritet over for så tåbelige aktioner, som det her drejer sig om. Jeg synes, disse aktioner må give basis for, at vi også ved denne lejlighed retter en appel til alle progressive studerende om at undgå lignende aktioner i fremtiden og i stedet udtrykke de rimelige krav og ønsker, man har, på en sådan måde, at de er egnet til at vinde bred støtte og accept i den danske befolkning.

Jeg tror, at når vi nu i dag kan konstatere, at disse besættelser og aktioner er under afvikling for ikke at sige direkte i opløsning, så skyldes

det den rolige, den ansvarsbevidste, den faste måde, regeringen og en række ledelser på uddannelsesstederne har optrådt på i de bestræbelser, de har udfoldet for at bringe dem til ophør. Det skulle glæde mig, om de rygter, der nu taler om en egentlig total opløsning af aktionerne, taler rigtigt.

Vi kan støtte det af hr. Ninn-Hansen stillede dagsordensforslag, fordi det udtrykker det helt selvfølgelige, at disse skadelige og uacceptable besættelser må bringes til ophør, det præciserer, at der er et ansvar for, at disse bringes til ophør, som ligger i fællesskab hos regeringen og de institutioners ledelser, som ifølge styrelsesloven har ansvaret for driften på disse institutioner. Det fremmaner ikke uoverlagte, panikagtige indgreb i denne situation, men det viderefører den faste, den efter min mening fornuftige og ansvarsbevidste linje, som regeringen har indtaget i denne sag.

Nauerby (FP):

Det er beklageligt, at folketinget igen skal behandle ulovlige blokader, mindre end et år efter at dette folketing med stort flertal vedtog en dagsorden, der pålagde justitsministeren at drage omsorg for, at landets politimestre blev informeret om at tilvejebringe sikkerhed for retten til fri færdsel for borgere med lovligt ærinde ved blokader, herunder at sikre fri ind- og udbringning af varer til en blokeret virksomhed. Det er endnu ikke et år siden, at denne dagsorden blev vedtaget her i folketinget.

Det er meget beklageligt, at de konservative ved at rejse denne forespørgselsdebat sprang op som en løve og nu er faldet ned som et lam. Lammet tilslutter sig nu regeringens intetsigende udtalelser, der nok skal vise sig at have lige så stor værdi, som dette tings mange Christiania-dagsordener har haft.

Vi må nu finde en løsning på de ulovlige handlinger, der i den sidste tid har fundet sted.

For det første den ulovlige blokade af en del af vore uddannelsessteder, begyndende på Roskilde universitetscenter, hvor en lille gruppe studerende demonstrerede og besatte visse vigtige dele af universitetet, hvilket har haft til følge, at næsten hele undervisningen og administrationen ikke har kunnet fungere på normal måde. Det må være politiets opgave at fjerne den blokade, der er oprettet. Det giver den tidligere omtalte dagsorden tydeligt udtryk for. Det er altså op til regeringen at sørge for, at politiet griber ind i disse ulovlige blokader.